

STRAŽARSKI VESTNIK

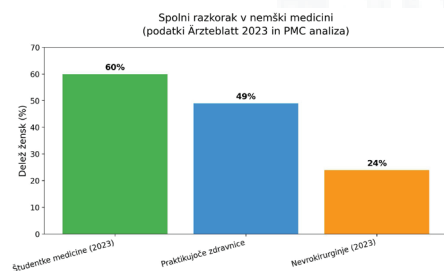
Številka #012 • A.D. MMXXVI • Stražarski vestnik je BREZPLAČEN VESTNIK za vse prave ljubitelje naše Slovenije. Bog z vami!

KO ŠTEVILKE VARAJO ...

Danes se pogosto govori, da je več žensk v medicini avtomatsko dobra novica. Na papirju to res zveni lepo. V Nemčiji so ženske že več kot 60 % študentov medicine, med zaposlenimi zdravniki pa jih je približno polovica.

Toda problem ni, da gredo ženske za zdravnice. Problem je, da sistem noče priznati posledic. Zdravstvo ne živi od diplom, ampak od ur, dežurstev, nočnih operacij in pripravljenosti za najtežje specializacije.

Prav tam pa se pokaže razlika: veliko zdravnic se povsem razumljivo usmeri v bolj družini prijazne poti, medtem ko v najtežjih panogah, kot je nevrokirurgija, ostajajo ženske izrazita manjšina.

To ni napad na ženske. To je napad na laž sistema. Če država načrtuje kadre, kot da je vseeno, kdo pride v poklic in kako bo potem delal, bo slej ko prej dobila pomanjkanje tam, kjer najbolj boli: kirurgija, urgencia, zahtevne specializacije.

Bolnik ne živi od politične korektnosti. Bolnik potrebuje zdravnika, ki je tam ob dveh zjutraj. Zato rešitev ni v ideologiji, ampak v resnici: ni pomembno samo, koliko ljudi vstopi v medicino. Pomembno je tudi, kdo ostane, koliko ur dela in kdo nosi najtežji del sistema. (MV)

MNZ NAS ZADRŽUJE PRED VRATI

V Sloveniji očitno ni težava, če se v javnem prostoru pojavljajo simboli revolucije in ideologij, ki so naš narod desetletja dušile. Težava nastane takrat, ko hoče nova domoljubna stranka registrirati svoj znak.

S tem se danes sooča Straža. Naš logotip je bil od začetka narejen kot samostojen znak. Imel je drugačen rep, drugačna razmerja, drugačne noge in drugačno obliko. Ni šlo za kopijo, ampak za lasten simbol. Kljub temu je prišel očitek, da je orel preveč podoben domobranskemu orlu in zato sporen.

Logotip smo zato spreminjali. Ne enkrat – večkrat. Zamenjali smo krono, spremenili noge, podaljšali rep, spremenili krila in odstranili elemente, ki bi jih kdo sploh lahko omenjal kot podobnost. Šli smo korak za korakom, da bi bilo jasno: ne gre za isti znak. Pa tudi to ni bilo dovolj.

In tu se pokaže bistvo problema. Ne gre več samo za obliko logotipa, ampak za to, da je merilo očitno tako megljeno, da lahko o vsem odloča osebna presoja uradnika. Če je zakon napisan dovolj nejasno, je mogoče skoraj vsako odločitev utemeljiti po občutku. In prav to je nevarno.

Najbolj absurdno pri vsem skupaj pa je, da smo slišali celo to, da se pri presoji podobnosti uporablja ChatGPT. Torej ne jaseen pravni standard, ne natančno določeno merilo, ampak vprašanje umetni inteligenci, koliko odstotkov se nekaj ujema z drugim simbolom. Če je to res način dela, potem smo prišli zelo nizko. Državni organ ne bi smel odločati po občutku, po politični naklonjenosti ali po odstotkih iz pogovornega orodja. Odločati bi moral po jasnih in enakih pravilih za vse.

Tu se človek upravičeno vpraša tudi nekaj drugega. Bi bili enako strogi, če bi šlo za simboliko, ki je bližje levici? Bi kdo tako kompliciral pri znakih, povezanih z revolucijo, zvezdo ali drugimi simboli režima, ki je za sabo pustil za-

V Sloveniji očitno ni težava, če se v javnem prostoru pojavljajo simboli revolucije in ideologij, ki so naš narod desetletja dušile. Težava nastane takrat, ko hoče nova domoljubna stranka registrirati svoj znak.

pore, jame in molk? Prav tukaj ljudje vedno bolj vidijo dvojna merila. Za ene velja pretirana občutljivost, za druge izjemna popustljivost.

Straža ne zahteva nobenega privilegija. Zahteva samo eno: enaka merila za vse. Če je naš znak drugačen, potem je drugačen. Če smo ga večkrat predelali in še vedno ni dovolj, potem problem očitno ni več samo v logotipu.

To ni nepomembna birokratska zgodba. To je tudi eden od razlogov, da Straža ni šla na volitve. Stranke namreč ne moreš registrirati, če ti ustavijo že osnovni postopek. In če ti država onemogoči registracijo, ti v resnici prepreči tudi nastop na volitvah. Zato tu ne gre samo za grafični znak. Gre za vprašanje, ali se lahko nova domoljubna sila v tej državi sploh postavi na noge, ne da jo sistem že na začetku zadrži pred vrati.

Mi bomo vztrajali. Logotip smo prilagodili, spreminjali in na koncu povsem predelali. Zdač čakamo odgovor. A naj bo jasno: tu ne gre več samo za orla. Gre za vprašanje, ali v Sloveniji velja pravo ali pa osebna presoja tistih, ki sedijo za uradni(ški)mi mizami. (MV)

ANDRAŽ VUČKO: VREDNOTE NISO ZA GOVOR, AMPAK ZA ŽIVLJENJE

V nadaljevanju objavljamo opis govora Andraža Vučka s kongresa Straže.

»Danes veliko ljudi govori o vrednotah. O bratstvu, pripravljenosti, odzivnosti, pomoči bližnjemu. Toda resnica je preprosta: vrednote nekaj pomenijo šele takrat, ko jih človek živi.

Ni dovolj, da znaš lepo govoriti. Ni dovolj, da se znaš pokazati pred kamero. Ni dovolj, da deliš pravilne misli in všečne stavke. Če človek v stiski ni na prvem mestu, potem vse besede izgubijo težo. Pravo merilo ni govor, ampak dejanje.

Tu se pokaže razlika med prazno politiko in resnim delom. Danes je veliko nastopaštva, veliko obljub in veliko videza. Premalo pa je ljudi, ki so pripravljene zavahati rokave, potrpeti, vztrajati in dokončati, kar je treba. Ne zaradi pohvale, ampak zato, ker verjamejo, da je to prav.

Prav tu se začne zdrava skupnost. Ne pri velikih parolah, ampak pri značaju. Pri človeku, ki ne beži, ko postane težko. Ki ne išče izgovorov. Ki ne čaka, da bo naredil nekdo drug. Tak človek razume, da delo ni predstava, ampak dolžnost.

Pomembno je tudi nekaj drugega. Prava drža ne temelji na obupu, ampak na zaupanju. Ne na praznem optimizmu, ampak na veri, da ima pošteno delo smisel. Da ni zaman vsak trud, vsaka pomoč, vsaka žrtev časa in udobja. Kar je narejeno iz pravega srca, ostane.

Zato se moramo kot narod vprašati, ali bomo ostali pri besedah ali pa bomo končno začeli živeti to, kar govorimo. Slovenska družba se ne bo obnovila iz komentarjev, ampak iz ljudi, ki imajo značaj, disciplino in pripravljenost stopiti zraven.

Vrednot ne dokazujemo z glasom. Vrednote dokazujemo z življenjem.«

MOLITEV ROŽNEGA VENCA, 8. MARCA

Leta 2023 so v parku ob porodnišnici in Univerzitetnem kliničnem centru v Ljubljani odkrili kip Lidije Andolšek-Jeras. Namen postavitve kipa je ohraniti spomin na njene znanstvene in akademske dosežke. To je spomin, ki ga želimo Stražarji ponovno osvetliti.

Kot ena vodilnih »strokovnjakinj za načrtovanje družine« v Jugoslaviji je pomembno vplivala na standardizacijo postopkov t. i. »varnega splava« in uvedbo vakuumske aspiracije. Po našem prepričanju je bila tako med pomembnimi akterji, ki so prispevali k razširitvi splava na Balkanu in širše v Evropi, kjer je Jugoslavija pogosto veljala za vzoren primer napredne države na področju reproduktivnih »pravice«.

Iz tega razloga smo se Stražarji 8. marca (na dan žena) odpravili v omenjeni park in molili rožni venec. Kot kristjani verjamemo, da kadar se soočimo z zlom, a ne poznamo popolne rešitve, je molitev vedno prvi in pravi korak.

Molitev je bila javna in nanjo so bili vabljeni vsi simpatizerji. Njen namen ni bil politični shod, temveč iskrena prošnja za prenehanje zla. Kot je bilo pričakovati, so se dogodka udeležili tudi nasprotniki vsega, kar smatramo za dobro, tako imenovani »proti protestniki« in nekatere spletne osebnosti, ki so nas posnemale in hitro obsodile naše domnevno »nazadnjaško, srednjeveško in radikalno« razmišljanje saj krotimo njihove »pravice«.

Danes je beseda »pravica« pogosto postala le marketinška krilatica zgovornikov splava, ki njenega pomena po našem mnenju ne razumejo. Ko govorimo o pravici, moramo razlikovati med pravno in moralno pravico. V idealnem svetu bi bili ti dve sicer skladni.

Moralna pravica pomeni upravičenost do dejanja, kadar je to moralno utemeljeno. Pravna pravica pa obstaja le, kadar je dejanje pravno dovoljeno. Zato je pravna pravica brez trdnega temelja, saj se zakoni lahko spreminjajo, umor pa ostaja zlo.

Druga pogosta kritika se je sklicevala na Matejev evangelij (Mt 6,5–6), ki pravi: »Kadar molite, ne bodite kakor hinavci. Ti namreč radi molijo stoji po shodnicah in na vogalih ulic, da se pokažejo ljudem. Resnično, povem vam: prejeli so svoje plačilo. Kadar pa ti moliš, pojdi v svojo sobo, zapri vrata in moli k svojemu Očetu, ki je na skrivnem. In tvoj Oče, ki vidi na skrivnem, ti bo povrnil.«

Ta kritika prezre dejstvo, da Jezus tukaj govori o farizejih, katerih nagrada je bila slava in družbeni ugled zaradi javne molitve in ne javno zasmehovanje, kakršnega smo bili deležni Stražarji. Naš namen ni bil pridobivanje slave, temveč osvetliti temo, ki se ji mnoge politične stranke raje izogonejo, ker »odganja volivce«.

Na molitvi se nam je pridružil tudi drag prijatelj, rojen v šestem mesecu nosečnosti z mnogimi zdravstvenimi težavami, ki ga spremljajo in omejujejo vse življenje. Z nami je delil številne krute izkušnje. Pogosto namreč poslušal komentarje, kot so: »Če bi bil rojen kot ti, bi se ubil,« »jaz bi šla v Švico na evtanazijo« ali »če bi jaz imela takšnega otroka, bi ga splavila.«

Te zgodbe niso izmišljene. So dokaz in pričevanje o »modernej« krutosti. Če je to napredek, potem Stražarji raje ostajamo »nazadnjaški«. (PK)

NOVO NA STRAZAR.SI

Na naši strani smo dodali nov razdelek Analitika. Tam na enem mestu objavljamo podatke, analize in prikaze o demografiji ter stanju slovenskega naroda. Brez olepševanja, samo dejstva. Vabljeni k ogledu.

STRANKA STRAŽA - ANALITIČNI PORTAL

ANALITIKA

Dejstva o stanju slovenskega naroda. Brez filtra, brez spin doktorjev. Samo podatki.

- 5 DEJAVNIH ANALIZ
- 4 TEME V PRIPRAVI
- 0 DODATKOVNIH KI NAS FINANCIRAJO